

תת"ע 294/12/22 - מדינת ישראל נגד יוסי ווסה

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 294-12-22 מדינת ישראל נ' ווסה
תיק חיזוני: 10157781534

בפני כבוד השופט אור לרנו
מדינת ישראל
נאשימים
נגד
יוסי ווסה
מואשימה

החלטה

בקשה לביטול פסק דין שניית בהיעדר.

ה המבקש טוען שלא זמן לדיוון, אך עיון באישור המסירה מגלת כי הזמןנה לדיוון נשלחה לכתובתו של הנאשם (והוא אינו טוען אחרת), וחזרה בציון "לא נדרש", ועליה תאരיך המסירה וחתמת עובד הדואר. בנוסף, קיימת זהות בין מסטר הדוח המצוין על אישור המסירה לבין הדוח שבנדון וההודעה על גזר הדין שנשלחה לאוותה הכתובה נתקבלה על ידי הנאשם. לאור האמור, לאחר והמשיבה הוכיחה כי דבר הדואר רשום נשלח לכתובתו של המבקש כמו חזקת המסירה. גם אם חסר שמו הבהיר של המוסר, אין בכך כדי לסור חזקת המסירה.

cidou:

"אף לא מצאתי ממש בטענת המבקש בדבר פרטיים חריגים באישור המסירה, אשר נידונה ונדחתה בערכאות הקודמות. אולם ישנה חשיבות רבה לציוון פרטיים מלאים באישור המסירה, אך על הטוען כי לא קיבל את הודעה להסביר כיצד התיעוד החסר פגם ביכולתו להוכיח זאת, ולא להסתפק בטענה כללית, לנطען במקרה דין (ראו רע"פ 5356/20 טchan נ' מדינת ישראל [פורסם ב公报] (12.8.2020))" (רע"פ 5008/21 ביטון נ' מדינת ישראל (30.8.21)).

כן ר' דבריו של כב' הש' סלאמה בעפ"ת 10086-11-21 גאווי נ' מדינת ישראל (29.11.21):

"על מנת לסתור את החזקה, אין די לטוען לקיום של פגמים או חוסרים "באישור המסירה"- הוא המסתמך אליו מכון המערער, אשר בו צוין כי הדואר לא נדרש. על המערער הנintel להראות באמצעות ראיות, מסמכים או בעקבות ברור שעשה, כי אי קבלת הדואר אינה נובעת מכך שהוא נמנע מלקלבו".

לאור האמור, טענותיו בועלמא של הנאשם כי לא קיבל את הזמנה לדין, אין סותרות את חזקת המסירה.

마וחר והנאם לא העלה כל טענה לגופו של עניין, אף העילה השנייה שענינה חשש לעייפות דין, אינה מתקימת.

סוף דבר, הבקשה נדחתת ופסק הדין יעמוד על כנו.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בחיפה תוך 45 ימים.

להודיע.

ניתנה היום, י"ח שבט תשפ"ג, 09 פברואר 2023, בהעדך
הצדדים.